

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2017. április 2.

Kálmánháza, Mandabokor

Igehirdetés címe: „Jézus döntés elé állít!”

„⁴⁸Azután így szóltak hozzá a zsidók: „Vajon nem jól mondjuk, hogy samáriai vagy te, és ördög van benned?” ⁴⁹Jézus így válaszolt: „Bennem nincsen ördög, ellenben én tisztelem az én Atyámat, ti pedig gyaláztok engem. ⁵⁰Én nem keresem a magam dicsőségét: van, aki keresi, és ő majd ítéletet mond. ⁵¹Bizony, bizony, mondom néktek, ha valaki megtartja az én ígémet, nem lát halált soha.” ⁵²A zsidók ezt mondták neki: „Most már tudjuk, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is meghaltak, te pedig azt mondod: Ha valaki megtartja az én ígémet, az nem ízleli meg a halált soha. ⁵³Te nagyobb vagy atyánknál, Ábrahámnál, aki meghalt? A próféták is meghaltak! Kinek tartod magadat?” ⁵⁴Jézus így válaszolt: „Ha én dicsőíteném magamat, a dicsőségem semmi volna: az én Atyám az, aki megdicsőít engem, akiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek, ⁵⁵pedig nem ismeritek őt; én azonban ismerem. Ha azt mondanám, hogy nem ismerem, hozzátok hasonlónak, hazuggá lennék; de én ismerem őt, és megtartom az ő ígését. ⁵⁶Ábrahám, a ti atyátok ujjongott azon, hogy megláthatja az én napomat: meg is látta, és örült is.” ⁵⁷A zsidók erre ezt mondták neki: „Ötvenéves sem vagy, és láttad Ábrahámot?” ⁵⁸Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony, mondom néktek, mielőtt Ábrahám lett volna: én vagyok.” ⁵⁹Erre köveket ragadtak, hogy megkövezzék, de Jézus elrejtőzött, és kiment a templomból.” Jn 8,48-59

Szeretett Gyülekezet!

A 7. fejezet tudósításából tudhatjuk meg, hogy Jézus Jeruzsálembe megy a (2. dia) lombsátor ünnepére. Erről az ünnepről azt kell tudni, hogy öt nappal az engesztelés napja után tartották meg a zsidók a lombsátor ünnepét, más néven a sátoros ünnepet (5Móz 16:13, 34:22). Ekkor megemlékeztek a pusztai vándorlás idejéről, és arról, hogy sátrakban laktak. Az utolsó napon pedig egy nagy összejövetelt tartottak, melyet az Újszövetség is megemlít (Jn 7:37). E napon a különféle szertartások (pl. a víz kiöntése az oltár előtt, a gyertyák meggyújtása, a zsolnárok éneklése) mind azt a célt szolgálták, hogy az ünnep betölthesse Isten-adta rendeltetését. (3. dia) Isten így rendelkezik Mózes könyvében erről az ünnepről: „¹³Tarts sátoros ünnepet hét napig, amikor megtörténik a betakarítás szérűről és borsajtódból. ¹⁴Örvendezz ezen az ünnepen fiaddal és leányoddal, szolgáddal és szolgálóddal együtt, meg a lévitával és jövevényel, az árvával és az özvegyel együtt,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

akik lakóhelyeden élnek. ¹⁵Hét napig ünnepelj az ÚR előtt, Istened előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt az ÚR. Mert megáldja Istened, az ÚR minden termésedet és kezed minden munkáját, örvendezz hát! ¹⁶Évenként háromszor jelenjék meg minden férfi Istenednek, az ÚRnak a színe előtt azon a helyen, amelyet ő kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sátoros ünnepen. De senki se jelenjék meg üres kézzel az ÚR színe előtt. ¹⁷Mindenki aszerint vigyen ajándékot, amilyen áldást kapott Istenedtől, az ÚRtól, aki adja azt neked.” V. Móz 16,13-17 és (4. dia) „⁴¹Így ünnepeljétek meg ezt az ÚR ünnepeként minden esztendőben hét napon át. Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre. „A hetedik hónapban ünnepeljétek ezt. ⁴²Sátrakban lakjatok hét napig, sátrakban lakjék Izráelben minden bennszülött. ⁴³Hadd tudják meg nemzedékeitek, hogy sátrakban adtam lakást Izráel fiainak, amikor kihoztam őket Egyiptomból. Én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek!” III Móz 23,41-43. A zsidóknál az ünnepeknek

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

sokkal nagyobb jelentőséget tulajdonítanak, mint más népek. Igyekeznek komolyan venni, emlékezni, visszatekinteni, hálát adni. Sátrakban ünnepeltek, mert ezzel is megjelenítették és megemlékeztek a pusztai vándorlás (5. dia) nehézségeire, a szabadításra és Isten gondviselő és megőrző szeretetére. Ahogy 40 éven át vezette őket a pusztában és nem hagyta magukra, hanem gondot viselt róluk. Az Egyiptomban töltött 430 év a fogság, a bűn fogságában való élet szimbólum, de a vándorlás a szabadulás folyamatára emlékeztet, az ígélet földjének elfoglalása pedig Isten ígéréteinek beteljesedésére mutat rá. Az Úsz-i értelmezésben a lombsátor ünnepe a Jézushoz való gyülekezésünket és a vele való közösségnek való örvendezésünket szimbolizálja. Jézus ezen az ünnepen részt vesz, s ha megfigyeljük, Jézus a zsidók ünnepeit fontosnak tartja, mert ezek az ünnepek a mennyei Atya üdvtörténetébe illesztett és a megváltást előkészítő ünnepei. Azonban ezt az ünnepet beárnyékolja a zsidókkal, farizeusokkal, írástudókkal való vitája. Kezd a farizeusok bögyébe lenni Jézus és a 7. fejezetben leírtak jól mutat-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

ják, hogy milyen szándék van bennük (6. dia): „**11A zsidók pedig keresték őt az ünnepen, és kérdezték: „Hol van ő?”** ¹²És sokat suttoztak róla a sokaságban: némelyek azt mondták róla, hogy jó, mások viszont ezt mondták: „Nem az, sőt félrevezeti a népet.” [...] ³¹A sokaságból sokan hittek benne, és ezt mondták: „A Krisztus, amikor eljön, teste több jelt, mint amennyit ez tett?” ³²Meghallották a farizeusok, hogy a sokaság ezeket suttozza róla, és szolgákat küldtek a főpapok és a farizeusok, hogy fogják el őt.” Jn 7,11-12.31-32. Ebben a vitában folyamatosan megkérdőjelezi Jézus megváltói, messiási voltát, az Atyával való kapcsolatát, sőt egyenesen azt mondják: „**Ördög van benned!**” Jn 7,20. A vita utolsó része az, amit felolvastam. (7. dia) Ezekben a vitákban Jézus döntés elé állítja a hallgatóságot! Vele vagy nélküle? Elfogadják-e mindazt, amit Ő mond, hirdet, tanít, vagy elutasítják? A vitában azt láthatjuk, hogy végig sem hallgatják, hanem csípőből elutasítják, megkérdőjelezi a hitelességét, s úgy gondolják a farizeusok, és ezt sugallják a sokaság felé,

hogy az Atya ismeretének letéteményesei egyedül ők. Aki nem velük van az ellenük van és aki ellenük van az nincs Istennel. Így vonták le magukban is azt a következtetést, hogy Jézus nem velük van, tehát ellenük, ha ellenük, akkor Isten ellen. Azért utasítják el Jézust, mert féltik a hatalmukat! Amire építettek, azt Jézus a szavával, tanításával lerombolta. Hiszen a papok, az írástudók magukra építettek mindent, de Jézus azt mondja (8. dia): „**én tisztelem az én Atyámat, ti pedig gyaláztok engem.** ⁵⁰**Én nem keresem a magam dicsőségét: van, aki keresi, és ő majd ítéletet mond.**” Ezek mind a maguk dicsőségét keresték, de Jézus ezt mind leleplezte. Leleplezte a szív gondolatait, az indulatokat, a szándékot, a hatalom iránti vágyukat. Amikor valakivel elkezd Jézus beszélni, akkor először is leleplezi a szív gondolatait. Rávezeti arra, hogy ez és ez nincs rendben, nincsen a helyén. Na, sokan ezt nem szeretik, amikor lelepleződik az a szív, az énünk. Sokan ma is azért elutasítják Jézussal szemben, mert féltik magukat, a pozíciójukat, az életüket, egzisztenciájukat, egész létüket, s ragaszkod-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

nak azon piciny hatalmukhoz, életükhöz, amely ma van, holnap elvétetik. (9. dia) Hányan vannak, akik többnek képzelik magukat, mint amilyenek valójában. A farizeusok is azt gondolták, a hit letéteményesei, tőlük függ minden. Ők mutatják az irányt, a mintát, a példát, hozzájuk kell igazodni, s amit ők elfogadnak, azt elfogadhatja a nép is, amit ők elutasítanak, azt a népnek is el kell utasítani. Jézus ezt rombolja le, leplezi le és akarja helyreállítani az énképet. Akkor is és ma is szembesíti az igazsággal és a valósággal az embert. Ezt az igazságot és valóságot sokan nem szeretik. Inkább nem akarnak hallani az igazságról és a valóságról, mert ha nem tudnak róla, az olyan, mint ha nem is lenne. De ez nem más, mint önbecsapás. Jézus azt mondja magáról (10. dia): **„Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam.”** Jn 14,6. Ő az igazság, azaz Ő leplezi az igazságot, hogy milyen vagyok én valójában, és ha Ő bennem él, akkor az igazság lakozik bennem. Ez az igazság hiányzott a farizeusokból, nem mérték fel jól a helyzetet és vonták kérdőre Jézust. Ő szelíden,

alázatosan mindig arra hivatkozott, ha ismernétek az Atyát, ha szeretnétek Őt, akkor hinnétek bennem és abban, aki elküldött engem. De ezzel leleplezte, hogy semmi közünk nincsen a mennyei Atyához és így semmi közük ahhoz, akit Ő küldött, Jézus Krisztushoz. Mert egyedül Jézus Krisztus az út és nincsen más. (11. dia). Lehet mást mondani és lehet mást hinni, de amit én hiszek és a valóság között is lehet különbség. A farizeusok meg voltak valamiről győződve, és ebből szerette volna Jézus kibillenteni őket, amiben hittek és, ami a valóság! Sokan azt gondolják, mindenki eljuthat ennek a hegycsúcsnak a tetejére, ahol Isten van. Sokan meg vannak erről győződve, de a valóság más: nincs más, csak Jézus Krisztus az út! (12. dia)!

Ezért állította döntés elő Jézus a farizeusokat, papokat, írástudókat, a sokaságot és állít döntés elé ma téged is! Szeretnél Jézussal élni, folytatni az életedet, élni a mindennapjaidat, vagy még mindig meg vagy győződve a magad igazáról és nem akarod tudomásul venni, hogy Jézus az út, az igazság és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

az élet. Ha hozzá mész életed lesz, ha elutasítod, amikor már késő lesz, bánni fogod örökké, az örök kárhozatban...

(14. dia) Ezért lenne jó már most komolyan venni Jézust, komolyan venni a döntés elé állítását, és dönteni, hogy én máától Őt szeretném követni, mert Ő a feltámadás és az élet!